

[Glistrup]

tiet – der i september 1977 var for, at man ikke skulle ophæve straffen for simpel uagtsomhed, i de mellemliggende år med skatteministerens generelle opfattelse er blevet overbevist. Det er jo igen et bidrag til vor efterhånden hundredtallige samling af eksempler på, at fremskridtsforslag bliver gennemført med årene, når de andre partier efterhånden får tid til at tænke sig om, og det er vi selvfølgelig glade for.

Det efter regeringens mening mest markante bidrag, der er i denne afgiftspakke, er det, som vedrører pristalsreguleringen af afgifter. De, der måtte have ulejligen sig med at gå ned i teknikken fra regeringens side, kan så harcelere nok så kraftigt over, at man med henblik på de afgiftsforhøjelser, der skal finde sted som følge af pristalsregulering til april på tobakken og til juli på alkoholen, tager udgangspunkt i for længst forældede pristal, sådan at man her til april måned, altså efter 3 måneders forløb, faktisk får noget, der ligner halvandet års prisstigninger, lagt på som den såkaldte pristalsforhøjelse og noget lignende til juli på tobakken, mens man for så vidt angår bilerne, hvor det trækker den anden vej, er af den opfattelse, at prisnedsættelser og afgiftsnedsættelser skal skubbes ud og beregnes på en teknisk meget ufordelagtig måde.

Det har venstre og de konservative så søgt at udbedre ved at stille ændringsforslag, og det støtter vi naturligvis. Men jeg vil gøre opmærksom på, at hvis folketingets flertal skulle besinde sig på virkelig at støtte dette forslag fra venstre og de konservative, bliver det nødvendigt mellem anden og tredje behandling at gøre det teknisk egnet. For som det er udformet, er det teknisk aldeles uegnet.

Dumpeprisen blandt regeringens forslag bæres så ubestridt af denne charterafgift på de 50 kr. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at skatteministeren efter at have studeret det nærmere selv håbede, at han faktisk kunne holde mund med tilbagevirkende kraft og have ladet være med at fremsætte dette forslag, som jo ikke ud fra nogen som helst synsvinkler indeholder noget som helst fornuftigt.

Jeg kan derfor fuldt ud bifalde hr. Brixtoftes opfordring til skatteministeren om nu i forbindelse med udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling at finde

frem til et elastisk tilbagetog, sådan at vi lader forslaget blive liggende i udvalget og lader være med at sende det til tredje behandling på torsdag, hvor vi jo nok kan få debatten til at dreje sig om så mange andre ting, at vi ikke absolut behøver at skulle køre løs med dette på enhver måde u hensigtsmæssige forslag.

Der er masser af indvendinger imod det, og jeg vil i og for sig ikke sige, at det administrativt bliver væsentligt bedre, hvis man vedtager retsforbundets ændringsforslag, men man får da i hvert tilfælde gjort det til et forslag, der kommer til at ramme mindre urimeligt, ved at følge retsforbundets ændringsforslag, om end det alligevel vil være et umuligt lovforslag, selv om man inkorporerer ændringsforslagene, vil vi stemme ja til retsforbundets ændringsforslag.

Det er åbenbart, at det, ministeren har bidt sig fast i, er hans forestilling om, at når folk tager med busser ned til grænsen, er det absolut kun for at lave grænsehandel, og det har det jo altså vist sig at det bestemt ikke er. Men selv om så var – det er trods alt en pragtfuld oplevelse for folkepensionisten fra Århus, fra Ringkøbing, fra Holstebro, fra Skjern, eller hvem det nu er, der drager derned og laver den handel. Hvorfor i alverden skulle de dog ikke have lov til det? Det spiller jo under alle omstændigheder så ringe en rolle provenumæssigt, og i hvert tilfælde opnår man ikke det, vi læser om i et af forligspartiernes, kristeligt folkepartis, reportage i dets eget blad, hvor der skrives, at en af de to geniale ting ved denne pakke er, at man skulle hjælpe de sønderjyske købmænd. Det gør man i hvert tilfælde ikke, for sønderjyder tager ikke på bustur ned til grænsen, de kører i egen bil eller kører med naboens eller en andens bil, hvis de ikke har egen bil, så de sønderjyske købmænd er i hvert tilfælde aldeles upåvirkede af det. Tværtimod betyder det nok snarere yderligere en omsætningsnedgang for dem, når der ikke kommer alle de mange buschauffører ned igennem det sønderjyske område. Bevares, det er muligt, der vil komme en anelse forhøjelse af omsætningen af tobaksvarer, vinvarer og lignende ting i Midtjylland, men det kan jo langtfra modsvares af den ulempe, der kommer i form af øget arbejdsløshed inden for buschaufførhvervet i vintermånederne, og lignende ting.